

SANJARJENJE OB BREGU JEZERA

Aco Šopov

Mrtva si... Ni te več, moja mala,
temen oblak ti zakril je oči.
A meni se zdi, da si le zaspala,
saj čutim te, čutim, tu v meni si.

Zbudi se! In pridi po obali
vitka in nežna. Nasmeh tih
naj se ti v sinjih očeh zrcali,
nasmeh, ki je ožarjal moj stih.

Zbudi se! Trudno ozri se vame,
ostani z mano vsaj drobcen čas,
za drobcen čas naj me vsega prevzame
tvoj zaskrbljeni, nežni obraz.

Kraj jezera te bom čakal, mila,
ko bo zaspala brezmejna šir
in bodo noči neslišna krila
sejala skrivnost in mir.

Tisoče sanj se bo znova spočelo,
čustva zbudila za nov polet,
a moje srce bo ko jadro belo
zaplulo v daljni, neznan svet.

Mar sem res želel preveč od življenja,
da mi nemir je kanilo v kri?
Ali sanjač sem, prepoln koprnenja?
Da še živiš, bi bila tudi ti.

Naj se zemlja v temeljih stresa,
naj se nebesni svod lomi, drobi —
večno bo živa najina zveza,
večno živel sen nekdanjih dni.

Zbudi se! In pridi po obali
vitka in nežna. Nasmešek tih
naj se ti v sinjih očeh zrcali,
nasmešek, ki je sijal v moj stih.

Vztrepetala boš, kot si večere nekdanje,
a moja duša bo vrela kot vir,
in tole srce bo čisto, brezdanje,
kot je brezdanja jezerska šir.

Glej, včasi prevzame me bolečina,
da sem brezuma od nje, ko opit.
Takrat sem čudno bolan od spomina,
obenem ničvreden in plemenit.

Mrtva si... In ni te, moja mala,
temen oblak ti zakril je oči.
A meni se zdi, da si le zaspala,
saj čutim te, čutim, tu v meni si.

LOV NA JEZERU

Aco Šopov

Ptica na preži. Lakota.
Čaplja negibna, sklonjena.
Niha gladina jezerska,
modra ko žalost izjokana.

Udar perutnic neusmiljeno
pljusne v modrino stišano.
V kljunu zablisne srebrnkasto
vitko telo raztrgano.

Dan je siv ko umiranje.
Sama sva. Tiha, razmišljena,
vse bolj in bolj umirjena —
slutiva, da se razhajava.

PRIJATELJSTVO

Aco Šopov

Ponudil mi je svojo pesem
in sem jo utrgal z ustnicami.
V meni odslej samo še njegova
pesem zveni.

Kdo mi bo vzel zdaj to malo sreče,
razigrani nasmeh, oči plameneče?
Prijatelj moj, mar sem te izgubil,
ker sem te ljubil, ker sem te ljubil?

PRIJATELJU

Aco Šopov

Pojdi, če strpeti ti ni moči,
če moraš že, pojdi v svet.
Vlak popotnik v brezzvezdnati noči
visoko razsiplje sled.

Svetla nitka — ko galebja krila,
kot šepet ves sanjav in tih.
Taka nitka, prijatelj, utrnila
se danes je tudi v moj stih.

Prijatelj, prijatelj daljni,
od koprnenja sem ko pijan.
Mar ni vseeno, če v obraz upali
nam sije noč ali dan?

Svet je svet, ti pa si kri in rana.
Kdo slutí, da si neizčrpen tok,
kdo ve, kdo slutí, da si ko fontana,
kadar blodiš v noči sam okrog?

Pojdi, če strpeti ti ni moči,
če moraš že, pojdi v svet.
Voz popotnik v brezzvezdnati noči
razsul bo novo, svetlo sled.

Prevedel Ivan Minatti